

השבת

של רבי נחמן מברסלב

חג הפסח
על פי ר"ד

בזכות רבינו הקדוש, צדיק יסוד עולם
הדמו"ר **נחמן מברסלב** זע"יא
מוקדש להצלחה ולזווג טוב והגון של
ליה בת תמר הי"ו

פסח

אוצר היראה
פסח, קמ"ג

יציאת מצרים וקריעת ים סוף ...

מי שרוצה לכונוס לעבודת ה' יתברך, הוא בחינת יציאת מצרים ממש, כי עיקר יציאת מצרים הוא מה שיוצאין מטומאה לטהרה, מטומאת וזוהמת פרעה ומצרים לקדושת ישראל, כמו שכתוב: **בהוציאך את העם ממצרים תעבדו את האלקים וכו'.**

וזה מוכרח לעבור על האדם בכל זמן ובכל דור ודור, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: **בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים**, כי כל מה שעבר על ישראל ביציאת מצרים וקבלת התורה ואחר כך, וכל המלחמות לכבוש ארץ ישראל וכל מה שעבר עלינו אחר כך, הכל כאשר לכל, עובר על כל האדם הרוצה לזכות לחיי עולם, שבהכרח שיעבור עליו כמה מיני מלחמות בלי שיעור; ובכל עת שרוצה להתעורר ולהתחזק בעבודת ה', אזי מתגברים בכל פעם ביותר, בפרט בהתחלה, שזה בחינת **תכבד העבדה** וכו' הנאמר בהתחלת גאולת מצרים.

כי הסטרא אחרא, כשרואה שבא צדיק אמתי **בחינת משה** ורוצה להוציא את איש הישראלי מגלות נפשו, הוא מתגרה ומתגבר עליו יותר ויותר ומכביד עליו עול העולם הזה והתאוות והפרנסה, עד שקשה עליו לזוז ממקומו לשוב לה' יתברך. אבל דרך ישראל עם קדוש שהם תופסים אמנות אבותיהם בידיהם, ובכל פעם **הם צועקין אל ה'**, ועל ידי זה הם מכניעין בכל פעם פרעה וחילותיו, שהם הסטרא אחרא וכחותיהם.

אבל אף על פי שמכניעים אותם, אף על פי כן הם חוזרין ומתגברין בכל פעם, וכן פעם אחר פעם כמה פעמים, כמו שראינו אצל פרעה, שבכל עת שבא עליו איזה מכה נכנע קצת, ואחר כך הכביד לבו וחזר והתגבר, ואפילו אחר כל יציאת מצרים לגמרי חזר וקיבץ חילותיו ודרך אחריהם והשיגם על הים, ואז היו ישראל בצרה גדולה ובדחקות גדול, כמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק **יונתי בחגווי הסלע** וכו'; וכמו כן ממש עובר על כל אדם בכל זמן, לכל אחד כפי בחינתו.

וזה בחינת קריעת ים סוף, בחינת **ויבאו בני ישראל בתוך הים בייבשה**; היינו כשהמים הזידונים, שהם בחינת ההרהורים רעים וכו', שהם נקראים מצולות ים ממש, מתגברים, חס ושלום, ואין מקום לברוח לא לפנים ולא לאחור ולא לשום צד, ממש כמו שהיה אז בשעת קריעת ים סוף, שהים היה סוער לפניהם, והמצרים היו מאחריהם,

ומצדדיהם היו חיות רעות ונחשים ועקרבים, שאז נפש הישראלי בצרה ובמצוקה גדולה אזי אין תקנה כי אם לצעוק אל ה' יתברך, ואזי ה' יתברך שולח לו התחזקות גדול בלבו ודעתו לבלי להסתכל לאחוריו כלל על המחשבות המבלבלות, שהם בחינת מצולות ים הנ"ל, רק יזדרז כגיבור לרוץ אורח, לעבור על כל המחשבות והבלבולים וכו' ולילך בדרך הקדוש שהוא עוסק בו, **בתורה ותפילה** וכו'. וזה בחינת **דבר אל בני ישראל ויסעו**, שייכלו לדרכם ויקפצו לתוך הים, ולא יחשבו ולא יסתכלו לאחוריהם כלל.

וכן עשו, שנכנסו בים עד חוטמם, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, היינו שלא הסתכלו כלל על המים הזידונים השוטפים, רק הלכו לבטח דרכם ועסקו בעבודתם בתורה ותפילה, בתוך התגברות שאון גלי הים שהם המחשבות והבלבולים, ולא הסתכלו לאחוריהם כלל רק עשו את שלהם. ואז כשראה ה'

יתברך חוזק לבבם, שאינם מניחים עבודתם בשום בלבול שבעולם, אף על פי שכבר נכנסו במים עד חוטמם, אזי חמל עליהם ה' יתברך ובקע הים מפניהם, **ויבואו בני ישראל בתוך הים בייבשה**. כי כן הדבר כשמתחזקים בהתחזקות גדול לילך לדרכו, בתפלתו ועבודתו, ולבלי להביט לאחוריו כלל, אזי פתאם הם מתבטלים ממילא לגמרי ממש כמו הים שנתבטל לפני ישראל ונתהפך ליבשה (הלכות שילוח הקן הלכה ד', אותיות ה ו ז).

מספר אבי הנחל ב' מכתב ק"ח

מכתב

הקשור בהאילן הנפלא הקדוש והנורא מאד, בקשרים חזקים, שהוא הצדיק האמת, ההולך לפנינו, הנושא אותנו **כאשר ישא האומן את היונק**, ועומד לנו למחסה ומגן מאמונות וכפירות של החיות רעות, הדורסים וטורפים נפשות ישראל בכל דור, אפילו בתכלית החושך וההתרחקות, ומחייה ומחזק את נפשינו, בכל מיני ריחין ובוסמין של נוראות תורתו הגבוהה והנפלאה וכו'.

דיבור הוא קולמוס הלב, וכל אחד כפי רצונו שיש לו, אם לטוב אם להיפך, כמו כן יכולים להבין ולשמוע מדיבוריו שהם התגלות הנפש, שהוא הרצון.

הצדיק הגדול מחזק נפשות ישראל, אפילו בתכלית הירידה והקטנות, ומחייה אותם, ומשיב את נפשם בכמה מיני ריחין ובוסמין של חידושי תורתו הגבוהה והנפלאה מאד... הקשור בהאילן הנפלא הקדוש והנורא מאד, ומחיה ומחזק אותנו, אפילו בתכלית הירידה והתרחקות ומשיב את נפשינו בריחין ובוסמין של חידושי תורתו הגבוהה והנפלאה, ועומד לנו למחסה ולמגן בכל דור, אפילו בתכלית החושך וההתרחקות, ומחייה ומחזק את נפשינו בכל מיני ריחין ובוסמין של חידושי תורתו הגבוהה והנפלאה מאד וכו'.

התחזקות

אוצר היראה
מהדורא בתורא, כ"ג

עיקר ההתחזקות והבקיאות בהלכה של תשובה, העיקר הוא על ידי אמונה שלימה, להאמין שה' אחד, ראשון ואחרון, ובכל מקומות ממשלתו, וכל מה שעובר עליו ועל כל העולם כולו, אור וחושך, לילה ויום, חרבן ובנין, יקשר הכל לה' יתברך, שזה בחינת התקשרות נקודה התחתונה בנקודה העליונה, ועל ידי זה יזכה שלא יהא נאבד שום יום מימי חייו, ובכל יום יזכה למצוא האבדות השייכים לשורש נשמתו.

סיפור

מחנה שיחות שאחר
סיפורי מעשיות

סיפור רבינו, לעניין שטות העולם הזה, שכל בני העולם עובדים ומשתדלים בשביל פרנסתם, ונדמה להם שרק מחמת השתדלותם הם חיים וקיימים, ובאמת מקבלים פרנסתם רק מיידו הרחבה יתברך: שפעם דרו בבנין אחד שני עשירים, אחד קמצן גדול ואחד בעל מכניס אורחים ובעל צדקה גדול, פעם בא עני אחד אל הקמצן ובקש ממנו נדבה (עבור) כדי שיוכל לשבר את רעבונו, אמר לו העשיר: **הנה יש לי עצים שצריכים לחתכם לחתיכות קטנות, ובכן עבד אצלי ואתן לך אחר כך לאכול עבור עבודתך.**

בלית ברירה, עבד אצלו העני עבודה מפרכת זו, כשסיים עבודתו אמר לו העשיר שיפנה לבית שכנו העשיר הנדבן השוכן בבנין ושם יתנו לו מבקשו, הלך העני לתומו לבית הכנסת האורחים, כי סבר שהעשיר שעבד אצלו משלם עבור אכילתו, ותכף בהכנסו קבלו העשיר בעל הצדקה בכבוד גדול ונתן לו לאכול כדרכו, באמצע האכילה שמע המכניס

אמר רבי נחמן:

~ איז צדקה נחשבת כמו צדקת הרפואים!
~ אצלי לא מפסידיים, למי שאני יוקה
אני נוהג וכו' ...

אורח איך שהעני מתאנח ואומר: אני עבדתי היום קשה, שאלו המכניס אורח על עסק עבודתו, וספר לו כל המעשה: שעבד אצל השכן ושלחו תמורת עבודתו לאכול כאן.

© נענה לו המכניס אורח ואמר לו: רבי יהודי, עבדת בחינים ואתה אוכל בחינים.

שיחות הר"ן

אות נ"ז

§ מקודם סיפר, שבימי בחרותו היה לו פחד גדול מאד מאד מן המיתה, והיה מתפחד ומתיירא הרבה מאד מן המיתה, ואז היה מבקש מה' יתברך שיימות על קידוש ה'.

§ והלך בזה זמן רב, ואינו זוכר כמה, אבל זה הוא יודע שהיה זמן גדול, אפשר שנה שהלך בזה - וביקש תמיד על זה; ולא הייתה שיחה ותפילה שלא ביקש על זה, שיסתלק על קידוש ה'. ומגודל פחדו ויראתו אז מהמיתה כני"ל, היה זה בעצמו אצלו מסירת נפש על קידוש ה' ממש, מה שהיה מתפלל על זה, כי היה פחדו גדול מאד אז מזה.

§ ומהני"ל, הבנתי שאותו הדבר שמתגבר על האדם והוא משוקע בו, אותו הדבר דוקא הוא צריך לשבר בשביל ה' יתברך, כי זה עיקר עבודתו (עיין ברכות נ"ד), וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (דברים ו-ה): **ובכל מאודך - יש לך אדם שחביב עליו וכו' (ממונו מגופו) (ברכות סא:)** והבן.

אוצר היראה
צחות ב' ט'

צחות

○ בשעת שינה, אז עולין המוחין והנשמה, ומתבטלין אל התכלית, ועל ידי זה נתחדשין אחר כך ביותר (עיין שינה אות יא). ובחצות לילה, אז נמשך בחינת התעוררות השינה, שנמשך בשרשו מבחינת ששבין וחוזרין מהביטול. אך מחמת שאחר כך כששבין מהביטול, אז דרך הסטרא אחרא להתגבר ולהתגרות ביותר, כמבואר בפנים, ועל כן רוצה אז הסטרא אחרא להתגבר על האדם בשינה גשמית, שהוא סטרא דמותא, שהוא בחינת סטרא דמסאבא על ידוהי דבר נש [צד של הטומאה על הידיים דבני אדם] בשעת שינה.

○ על כן צריכין להתגבר להתעורר אז מהשינה בזרזיות גדול בחצות לילה ולעסוק בתורה, ועל ידי זה ממשיכין כח התורה שנמשך מהרשימה של הביטול, שעל ידי זה מתגברין עליהם ומכניעין אותם.

שמחה

אוצר היראה
כ"א

§ השמחה היא בחינת שיר וניגון, בחינת עשרה מיני נגינה, והיא בבחינת שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע.

§ כי בתחילה, צריך לשמח את עצמו בנקודת האמונה הקדושה שלא עשני גוי, שזה בחינת שיר פשוט, שמשמח את עצמו במה שהוא מאמין בהשם יתברך שהוא פשוט בתכלית הפשיטות.

§ ואחר כך, יוסיף לשמח את עצמו במה שזכה להתקרב לצדיקי אמת, ועל כל פנים לבלי להיות חולק עליהם, וזה בחינת שיר כפול.

§ ואחר כך, צריך להוסיף לשמח את עצמו בהנקודות טובות שמוצא עדיין בעצמו גם כן, כי איך אפשר שלא עשה איזה טוב מימיו, וזה בחינת שיר משלש. § ועל ידי כל זה, זוכה ומתגבר לחטוף גם עתה איזה טוב, ולקבל עליו עול מלכות שמים בשמחה, וזה בחינת שיר מרבע.

§ ועל ידי זה נשלם שם הויה ברוך הוא ונשלם השמחה שהיא בחינת עשרה מיני נגינה (תפלת המנחה הלכה ז אות ג).

עצות המבוארות
ספירה, א-ב'

עצות

§ על ידי התחזקות בשמחה בימי הפורים, במחיאית כפים ובריקודים, על ידי זה זוכים לקיים מצוות ספירת העומר בשלימות, ועל ידי זה זוכים לקבלת התורה בנגלה ובנסתר. היינו, הן בקיום המצוות המבוארות המפורשות בתורה, הן בהבנת הדעות האמתיות המרומזות ואינן מפורשות בתורה.

§ כל מה שאנשים מדברים בימי הספירה, אינם מדברים רק מענין ספירת היום. והאדם המבין, היינו מי שהוא יודע ומבין אמתי בסודות התורה ובחכמת הקבלה, והוא יודע באמת מה מרמזת ספירה של כל יום, כאשר יקשיב בשלימות, ישמע שמדברים רק מענין הספירה של אותו יום.

לקוטי תפילות ב',
תפילה ה', סעיף ק"פ
תפילה ל"ו, תיב-תיג

תפילה

● ותעזרנו להמשך קדשת חדש ניסן, ראש חדשים, עלינו ועל כל ישראל וכשם שהוצאת בו את עמך ישראל מגלות מצרים, ערות הארץ, שהוא פגם הברית, כן ברחמיך הרבים תושיענו ותגאלנו בכל דור ודור, בכל שנה ושנה, לכל נפש ונפש, מעמך ישראל, שתצילנו כלנו בכח קדשת החדש הזה ראש חדשים ראשון הוא לנו לחדשי השנה, שהוא חדש ניסן הקדוש,

גאלת וישועת ישראל, שנזכה כלנו על ידי זה לגאלת הנפש באמת, שתגאלנו ותפדה נפשנו מהרה מבאר שחת מטיט היון ותוציאנו ממצולות ים ותציל נפשותינו האמללות מאד מפגם מקרה לילה חס ושלוים ולא נכשל בעון זה לעולם, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, לא בשוגג ולא במזיד לא באנס ולא ברצון.

● ... רבונו של עולם, **זכור רחמיך ה'** **וחסדיך כי מעולם המה**, זכור נא החסד הנפלא והנורא אשר עשית עמנו, אשר הוצאתנו ממצרים בכח גדול וביד חזקה, וגלית לנו אמתת אמונת אלקותך באור גדול ונפלא ונערב, ועשית אותות ומופתים גדולים ונוראים, כדי לגלות אלקותך ואחדותך וממשלתך אשר בכל משלה, ומאז, קרבת אותנו לך לעם קדוש והוצאת אותנו ממי"ט [מארבעים ותשעה] שערי טומאה, והכנסת אותנו במי"ט [בארבעים ותשעה] שערי קדושה, שהם מי"ט [ארבעים ותשע] שערי תשובה הכלולים במי"ט [בארבעים ותשעת] אותיות שיש בשמות שבטי י-ה, וברחמיך הרבים צוית אותנו לספור כנגד זה מי"ט [ארבעים ותשע] ימי הספירה, כדי לטהר נפשות עמך ישראל מזוהמתם, למען נזכה על ידי מצוות ספירת העומר לצאת מטומאה לטהרה, לצאת ממי"ט [מארבעים ותשע] שערי טומאה ולכנס במי"ט [בארבעים ותשע] שערי קדושה.

● רבונו של עולם מלא רחמים, זכנו בחסדיך העצומים לקיים מצוות ספירת העומר בזמנו, בקדושה גדולה ובהתעוררות נפלא ונורא, שנזכה להתעורר על ידי קדושת מצוה נוראה הזאת לשוב אליך באמת, ולצאת מכל טומאותינו, לבער מקרבנו כל מיני טומאות וזוהמות שנדבק בנו על ידי מעשינו הרעים.

● רבונו של עולם רבונו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות כי אתה יודע הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כחה להוציא אותנו ממוקומות שנפלנו לשם בעוונותינו הרבים ולקרבונו אליך, ובפרט מצוה הזאת של ספירת העומר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחילת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממי"ט שערי טומאה ולכנס למי"ט [לארבעים ותשע] שערי קדושה - זכני במקום שאני שם עכשיו, שאזכה לקיים מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי, לאיש כערכי, לקיים מצוה הזאת ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני על ידי זה, ותוציאני מהרה מטומאה לטהרה, מחול לקודש, מייגון לשמחה, משעבוד לגאולה ומאפלה לאור גדול, עד אשר נזכה בחג השבועות הקדוש, ביום החמשים שאתה תשוב אלינו, ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באופן שנזכה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד.